

பதினெண் கீழ்க்கணக்கு

விளம்பி நாகனார் இயற்றிய நான்மணிக்கடிகை

1. எள்ளற்க என்றும் எளியாரென் றென்பெறினும்
கொள்ளற்க கொள்ளாரகைம் மேலவா - உள்சுடினும்
சீறற்க சிற்றிற் பிறந்தாரைக் கூறற்க
கூறல் லவற்றை விரைந்து.

(இ-ள்.) என்றும் - எக்காலத்தும், எளியார் என்று - பொருள்வலிகளாற் குறைந்தவரென்று, எள்ளற்க - பிறரை இகழாதொழிக; என்பெறினும் - மிகச் சிறந்த தொன்றைப் பெறுவதனாலும், கொள்ளார் கை - கொள்ளத் தகாதவருடைய கைகள், மேல ஆ - தன் கைகளுக்கு மேற்பட்டன ஆகும்படி, கொள்ளற்க - அவர்பால் ஒன்றும் ஏற்றுக் கொள்ளாதொழிக: சிறு இல் பிறந்தாரை - வறுமைமிக்க குடியிற் பிறந்தவர்களை, உள் சுடினும் - அவர் செய்கை தனதுள்ளத்தை வருத்துவதாயினும், சீறற்க - சினவா தொழிக; கூறு அல்லவற்றை - சொல்லத்தகாத சொற்களை, விரைந்து - பதைத்து, கூறற்க - சொல்லாதொழிக.

(க-து.) எவரையும் எளியரென்று இகழாதே; சிறந்த பொருளாயினுந் தகாதவர் கொடுக்க வாங்காதே; தகாதன செய்தாலும் ஏழை மக்களைச் சீறாதே; தகாத சொற்களைப் பதைத்துச் சொல்லிவிடாதே.

(வி-ரை.) தன்னிடத்தில் ஒன்றை நச்சி நட்பாய் வருங்காலத்திலும், அல்லது தனக்கு ஆக்கம் வந்த காலத்திலும் பிறரை எள்ளற்க வென்பார், 'என்றும்' என்றார். என் பெறினும் உம்மை உயர்வு சிறப்பு. மேல: பலவின்பால் முற்று. ஆ: ஈறு தொகுத்தல். சுடினும் - உம்மை எதிர்மறை. சிற்றில் என்புழி, சிறுமை வறுமைமேல் நின்றது.

2. பறைபட வாழா அசுணமா உள்ளங்
குறைபட வாழார் உரவோர்¹ - நிறைவனத்து
நெற்பட்ட கண்ணே வெதிர்சாந் தனக்கொவ்வாச்
சொற்பட வாழாதாஞ்² சால்பு.

(இ-ள்.) அசுணமா - கேகயப் பறவைகள், பறை பட வாழா - பறையின் ஓசை தஞ் செவியிற்பட்டால் உயிர்வாழ மாட்டா; உரவோர் - அறிவுடையோர், உள்ளம் குறைபட வாழார் - தமது பெருநிலை குறைபட்டால் உயிர்தாங்கமாட்டார், நிறை வனத்து - மரங்கள் நிறைந்த காட்டில், வெதிர் - மூங்கில்கள், நெல் பட்ட கண்ணே - நெல்லுண்டானபோதே, சாம் - பட்டுப் போகும்; சால்பு - நிறையுடைய சான்றோர், தனக்கு ஒவ்வாச் சொல்பட வாழாது - தமது நிறைவுக்குக் குறைவான இழிவுரைகள் உண்டானால் உயிர் வாழ மாட்டார்.

(சு-து.) சான்றோர்கள் தமக்கு மானக்கேடு உண்டாகும்படி உயிர்வாழமாட்டார்.

(வி-ரை.) பறை - ஒருமுகக் கருவி. அசுணமா பறையோசை கேட்கின் இறந்துபடு மென்பதனை, 'மறையிற்றன் யாழ் கேட்ட மாணையருளா, தறைகொன்று மற்றத னாருயிரெஞ்சப் பறையறைந்தாங்கு' (26) என்னும் நெய்தற் கலியா னுணர்சு. 'உள்ள' மென்றது ஈண்டு ஊக்கத்தை. 'உள்ளத்தனைய துயர்வு' (திருக்குறள், ஊக்கமுடைமை, 5) என்பதுங் காண்க. தமது ஊக்கங் குறையும்படி ஏதேனும் அலர்மொழி ஏற்படுமானால் உரவோர் உயிர் தாங்காரென்பது கருத்து. நெற்பட்ட கண் - கண் : வினையெச்ச விசுதி; ஈண்டு விகாரத்து இயல்பு. சாம் : ஈற்று மிசையுசரம் மெய்யொடுங் கெட்டது. பெரியோர் செயல் அவரியல்பின் மேலேற்றிச் 'சால்பு வாழாதா' மெனப்பட்டது: ஆம் : அசை. இச்செய்யுளிற் கூறப்பட்ட கருத்துக்கள் நான்கும் ஒன்றே யாயினும்; நூன்முறைமைபற்றி நாற்பொருளாய்க் கூறி விளக்கினார்; மேல்வருமிடங்களிலும் இங்ஙனங் கொள்க.

3. மண்ணி யறிப மணிநலம் பண்ணமைத்து
ஏறிய பின்னறிப மாநலம் மாசறச்
சுட்டறிப பொன்னின் நலங்காண்பார் கெட்டறிப
கேளிரான் ஆய பயன்.

(இ-ள்.) மணி நலம் - மாணிக்கம் முதலான மணிகளின் நல்லியல்பை, மண்ணி அறிப - கழுவியறிவார்கள்; மா நலம் - குதிரையின் நல்லியல்பை, பண் அமைத்து - அதன்மேற் சேணமைத்து, ஏறிய பின் அறிப - ஏறிய பின் அறிவார்கள்; பொன்னின் நலம் காண்பார் - பொன்னின் மாற்றை யறிவார், மாசு அற - குற்றங்கெட, சுட்டு அறிப - அதனை உருக்கியறிவார்கள்; கேளிரான் ஆய பயன் - உறவினரால் உண்டாகும் பயனை, கெட்டு அறிப - செல்வமெல்லாங் கெட அறிவார்கள்.

(க-து.) மக்கள் செல்வம் கெட்டு வறுமையுறும்போது தான் அவர் உறவினரால் அவர்க்கு உண்டாகும் பயன் நன் கறியப்படும்.

(வி-ரை.) மண்ணல் - கழுவல். பண் - சேணத்தையுணர்த்துதல், 'பண்ணென்ப பரிமாவின் கலணையும் பேர்' (11 : ணக, 11) என்னுஞ் சூடாமணி நிகண்டினாற் காண்க. பொன்னின்நலமென்பது, வெள்ளி முதலியன:கலவாமை. காண்பார் இதனை மற்றவற்றிற்குக் கூட்டியுரைத்தலுமாம். கேளிர் - 'கேண்மை' யென்னும் பண்படியாகப் பிறந்த பல்லோர் படர்க்கைப் பெயர். செல்வ மிக்கா னொருவன் தான் வறுமையுற்ற காலத்துக் கேளிரின் நன்றியறிவை நன்கறிவானாதலின் 'கெட்டறிப.....பயன்' என்றார்.

4. கள்ளி வயிற்றின் அகில்பிறக்கும் மான்வயிற்றின்
ஒள்ளரி தாரம் பிறக்கும் பெருங்கடலுள்
பல்விலைய முத்தம் பிறக்கும் அறிவார்யார்
நல்லாள் பிறக்குங் குடி.

(இ-ள்.) அகில் - அகிற்கட்டை, கள்ளி வயிற்றின் பிறக்கும் - கள்ளிமரத்தின் நடுவில் உண்டாகும்; ஒள் அரிதாரம் - ஒளியுள்ள அரிதாரம், மான் வயிற்றின் பிறக்கும் - மான் வயிற்றில் உண்டாகும்; பல்விலைய முத்தம் - மிக்க விலையுடைய முத்துக்கள், பெருகடலுள் பிறக்கும் - பெரிய கடலினுள் பிறக்கும்; நல் ஆள் - நல்ல மக்கள், பிறக்கும் குடி - பிறக்கும் குடியை, அறிவார் யார் - முன்பே அறிய வல்லவர் யார்? (யாருமில்லை.)

(க-து.) எக்குடியினும் நன்மக்கள் தோன்றுவர்.

(வி-ரை.) கள்ளி - சதுரக்கள்ளி; அகின்மரம் வேறேயிருப்பினும், இக் கள்ளியினுள் உண்டாகும் உள்ளீடு அகில் போல் மணமுடைமையின் இதனையும் 'அகி' லெனக் கொள்வர். விலைய : குறிப்புப் பெயரெச்சம், பல்விலைய என்பதிற்பன்மை மிகுதி மேற்று. ஆள் - நல்லியல்புகளை ஆளும் நன்மக்கட்குப் பெயராய் வந்தமையின் தொழிலாகு பெயராம். எக்குடியினும் நல்லார் பிறத்தலைப் பண்டும் இன்றுங் காண்கின்றமையின், அவர் பிறக்குங் குடி இதுதானென்று துணிந்தறிதல் கூடாமையின் 'அறிவார் யார்' என்றார்.

5.கல்லிற் பிறக்குங் கதிர்மணி காதலி
சொல்லிற் பிறக்கும் உயர்மதம் - மெல்லென்று¹
அருளிற் பிறக்கும் அறநெறி எல்லாம்
பொருளிற் பிறந்து விடும்.

(இ-ள்.) கதிர்மணி - ஒளியுள்ள மணிகள், கல்லில் பிறக்கும் - மலையில் உண்டாகும்; உயர் மதம் - மிக்க களிப்பு, காதலி சொல்லில் பிறக்கும் - காதலியினது இன்சொல்லினால் தோன்றும்; அறநெறி - அறவழிகள், மெல் என்ற அருளில் பிறக்கும் - மென்மை பொருந்திய அருளினிடம் உண்டாகும்; எல்லாம்-அவ்வறத்தோடு ஏனைய இன்பம் முதலியவெல்லாமும், பொருளில் பிறந்துவிடும் - செல்வத்தினால் உண்டாய்விடும்.

(க-து.) மணிகள் மலையிலும், இன்பம் காதலியின் சொல்லிலும், அறநெறி அருளிலும், அவ்வறமும் இன்பமும் முதலான ஏனைய எல்லாப் பேறுகளுஞ் செல்வத்திலும் உண்டாகும்.

(வி-ரை.) கல் - கருவியாகு பெயராய் மலையையுணர்த்தும். கற்புடைய மனைவியின் சொல்லில் இன்பம் பயக்குமென்பார், 'காதலி சொல்லில்' என்றார். மெல்லென்ற அருள், அகரம் தொக்கது. அறநெறிக்கு அருளெண்ணமே ஏதுவென்பதற்கு 'அருளிற் பிறக்கும் அறநெறி' எனப்பட்டது. 'அறனு மருளுடையான் கண்ணதே யாகும்' என்பது சிறு பஞ்சமூலம். அறமும் இன்பமுமெல்லாம் பொருளிற் பிறந்து விடுதலைப் 'பொருளானா மெல்லாம்' (106 : 2) என்னும் திருக்குறளாற் றெளிக.

6.திருவொக்குந் தீதில் ஒழுக்கம் பெரிய
அறனொக்கும் ஆற்றின் ஒழுகல் பிறனைக்
கொலையொக்குங் கொண்டுகண் மாறல் புலையொக்கும்
போற்றாதார் முன்னர்ச் செலவு.

(இ-ள்.) தீது இல் ஒழுக்கம் - தீமை கலவாத நல்லொழுக்கம், திரு ஒக்கும் - செல்வத்தை யொக்கும்; ஆற்றின் ஒழுகல் - முறைப்படி ஒழுகுதல், பெரிய அறன் ஒக்கும் - சிறந்த அறச் செய்கையோடு ஒக்கும்; பிறனை - பிறனொருவனை, கொண்டு - நட்பாகக் கொண்டு, கண் மாறல் - பின்பு அந் நட்பு மாறிப் புறங் கூறுதல், கொலை ஒக்கும் - அவனைக் கொலை செய்தலைப் போன்றதாகும்; போற்றாதார் முன்னர் - தம்மை மதியாதாரிடத்தில், செலவு - சென்று ஒன்றை நயத்தல், புலை ஒக்கும் - இழி தகைமையை ஒப்பதாகும்.

(க-து.) நல்லொழுக்கம் செல்வம்போன்றது; முறையான இல்லற வொழுக்கம் துறவறத்தைப்போன்றது; பிறரைப் புறங்கூறல் அவரைக் கொலைசெய்தல் போல்வதாம்; தம்மை மதியாரைத் தாம் மதித்தல் இழிதகைமையாகும்.

(வி-ரை.) நல்லொழுக்க முடையார் செல்வரைப்போல் நன்மதிப்பும், வாழ்க்கையில் இடுக்கணின்மையும், உயர்வும் புகழுமான இம்மை நலங்களையும் பெற்றிடுதல் திண்ணமாதலின், 'திருவொக்கு,' மென்றார். முறையான உலகவாழ்க்கை துறவற வாழ்க்கையை யொத்தலின், 'பெரிய அறன் ஒக்கு' மெனப்பட்டது. பெரிய அறன் - துறவறம். ஆற்றின் - இல்லற ஆறு: "அறத்தாற்றி னில்வாழ்க்கை யாற்றிற் புறத்தாற்றிற், போஒய்ப் பெறுவதெவன்" (திருக்குறள், இல்வாழ்க்கை. 6) என்பதுங் காண்க. கண்மாறல் : ஒரு சொல்; கருத்து மாறலென்பது பொருள். புலை : தன்மையின் மேலது. முன்னர் : ஏழாவதன் இடப்பொருளில் வந்தது.

7.கள்வமென் பார்க்குந் துயிலில்லை காதலிமாட்டு
உள்ளம்வைப் பார்க்குந் துயிலில்லை ஒண்பொருள்
செய்வமென் பார்க்குந் துயிலில்லை அப்பொருள்
காப்பார்க்கும் இல்லை துயில்.

(இ-ள்.) கள்வம் என்பார்க்கும் - திருடுவமென்று சோர்வு நேரம் பார்ப்பார்க்கும், காதலிமாட்டு - காதலியினிடத்தில், உள்ளம் வைப்பார்க்கும் - விருப்பம் வைத்திருப்பார்க்கும், ஒண்பொருள் - சிறந்த செல்வப்பொருளை, செய்வம் என்பார்க்கும் - பெருக்குவமென்று கருதியுழைப்பார்க்கும், அப் பொருள் - தேடிய அப்பொருளை, காப்பார்க்கும் - களவாலும் பிறவாற்றாலுங் கெடாதபடி பாதுகாப்பவர்கட்கும், துயில் இல்லை - தூக்கம் பிடிப்பதில்லை.

(க-து.) திருடர்க்கும், தலைவிமாட்டு விருப்புற்ற தலைமகனுக்கும், பொருள் தேடுவார்க்கும், அப்பொருளைப் பாதுகாப்பார்க்கும் தூக்கம் இராது.

(வி-ரை.) கள்வம், செய்வம்: தன்மைப் பன்மை எதிர்கால வினைமுற்றுக்கள். என்பார், வைப்பார், காப்பார்: வினையாலணையும் பெயர்கள். உம்மை: எச்சவும்மைகள். உள்ளம் - விருப்பத்தின் மேலது. பொருள் - தன்மையுடையார்க்கு ஏனையோரிடையில் விளக்கந் தரலின் ஒண்பொருளெனப்பட்டது, துயில் : முதனிலைத் தொழிற் பெயர்.

8. கற்றார்முன் தோன்றா கழிவிரக்கங் காதலித்தொன்று
உற்றார்முன் தோன்றா உறாமுதல் - தெற்றென
அல்ல புரிந்தார்க்கு அறந்தோன்றா எல்லாம்
வெகுண்டார்முன் தோன்றாக் கெடும்.

(இ-ள்.) கழிவு இரக்கம் - இழந்த பொருள்களுக்கு இரங்குதல், கற்றார்முன் தோன்றா - கற்றுணர்ந்த பெரியோர்பால் தோன்றாது; காதலித்து - ஊக்கங்கொண்டு ஒன்று உற்றார்முன் - ஒரு நன்முயற்சியைத் தொடங்கி ஆற்றுபவர்பால், உறா முதல் - விரைவிற கிட்டாமையாலாகிய முயற்சித்துன்பம், தோன்றா - தோன்றாது; தெற்றென - தெளிவாய், அல்ல புரிந்தார்க்கு - தீயவை செய்தார்க்கு, அறம் தோன்றா - நல்லவை தோன்றமாட்டா; எல்லாம் - எல்லா நன்மைகளும், வெகுண்டார்முன் - சினந்து கொள்வாரிடத்தில், தோன்றா கெடும் - தோன்றாவாய்க் கெட்டொழியும்.

(க-து.) கழிந்துவிட்ட பொருள்களைப்பற்றிய துன்பம் கற்றுத் தெளிந்தாரிடத்தும், முயற்சித் துன்பம் ஊக்கமுடையாரிடத்தும், அறத்தின் உண்மைகள் தீயவை செய்வாரிடத்தும், எல்லா நன்மைகளுஞ் சினந்தாரிடத்துந் தோன்றா.

(வி-ரை.) அவரவர் உளப் போக்குக்கு அவ்வவை எதிர்மாறாய் நின்றலின், 'தோன்றா' வெனப்பட்டது. கழிவு, முதல் : ஆகுபெயர்கள். முதல் மூன்றிடங்களிலுந் 'தோன்றா' வென்பது துவ்வீறு தொக்க ஒன்றன் படர்க்கை எதிர்மறை வினைமுற்று. ஈற்றிலுள்ளது 'தோன்றாக் கெடு' மென ஒற்று மிகாமையின், முற்றெச்ச மென்க. முதல் - ஒரு செயலை முடித்தற்கு ஏதுவாய் முதலில் நிகழும் முயற்சிப்பெருமையை யுணர்த்திற்று. அல்ல : குறிப்பு வினைப்பெயர். 'தெற்றென' வென்றது, அறிந்துந் தீயவை புரிந்தா ரென்றற்கு.

9. நிலத்துக் கணியென்ப நெல்லுங் கரும்பும்
குளத்துக் கணியென்ப தாமரை பெண்மை
நலத்துக் கணியென்ப நாணந் தனக்கணியாம்
தான்செல் உலகத் தறம்.

(இ-ள்.) நெல்லும் கரும்பும் - நெற்பயிருங் கரும்பின் பயிரும், நிலத்துக்கு அணி என்ப - வயலுக்கு அழகென்று சொல்லுவர்; தாமரை-செந்தாமரைக் காடுகள், குளத்துக்கு அணி என்ப - குளங்களுக்கு அழகு என்று சொல்லுவர்; நாணம் - நாணுமியல்பு, பெண்மை நலத்துக்கு - பெண் (தன்மைக்குரிய) கற்பாகிய நன்மைக்கு, அணி என்ப - அழகென்று சொல்லுவர்; தான் செல் உலகத்து அறம் - தான் செல்லும் மறுமையுலகத்துக்குத் துணையாகச் செய்யப்படும் அறங்கள், தனக்கு அணி ஆம் - ஒருவனுக்கு அழகாகும்.

(க-து.) நெல்லுங் கரும்புங் கழனிக்கு அழகு; தாமரை குளத்துக்கு அழகு; நாணம் பெண்மைக்கு அழகு; அறங்கள் ஆண்மைக்கு அழகாகும்.

(வி-ரை.) நெல்லையுங் கரும்பையும் நோக்கி நிலம் மருத நிலமாகிய வயல் எனப்பட்டது. என்ப : பகரமென்னும் பல்லோர் படர்க்கை விசுவதிபெற்ற எதிர்கால வினைமுற்று. பெண்மை நலம் : இருபெயரொட்டு; பெண்மை - பெண்டிரின் றன்மை; பெண்மை நலம் - கற்பு.

10.கந்திற் பிணிப்பர் களிற்றைக் கதந்தவிர
மந்திரத் தாற்பிணிப்பர் மாநாகம் - கொந்தி
இரும்பிற் பிணிப்பர் கயத்தைச்சான் றோரை
நயத்திற் பிணித்து விடல்.

(இ-ள்.) களிற்றை - யானையை, கந்தின் பிணிப்பர் - கட்டுத் தறியினால் வயப்படுத்துவர் (பாகர்); மா நாகம்-நல்ல பாம்பை, கதம்தவிர - அதன் சீற்றந் தவிரும்படி, மந்திரத்தால் பிணிப்பர் - மந்திரத்தினால் வயப்படுத்துவர் (மாந்திரிகர்); கயத்தை - கீழ்மகனை, கொந்தி - உடம்பை ஒறுத்து, இரும்பின் பிணிப்பர் - விலங்கினால் வயப்படுத்துவர் (அரசர்); சான்றோரை - பெரியோரை, நயத்தின் - இன்சொல் முதலியவற்றால், பிணித்து விடல் - வயப்படுத்திவிடுக (அறிவுடையோர்).

(க-து.) யானையைத் தறியாலும், பாம்பை மந்திர மொழியாலும், கீழ்மக்களை விலங்காலும் மக்கள் வயப்படுத்துவர்; ஆனால், சான்றோரை இன்சொற்களால் வயப்படுத்தவேண்டும்.

(வி-ரை.) மா வென்னும் அடைமொழி, சாதியை யுணர்த்திற்று. 'கொந்தி' யென்றது, இங்குத் துன்புறுத்துதலை யுணர்த்தும்; "கொல்லச் சுரப்பதாங் கீழ்" (ஈயாமை 9) என்னும் நாலடியாரை நினைவு கூர்க. இரும்பு: கருவியாகுபெயர். கயம்-கயவர்; கீழ்மக்கள். 'நய' மென்றது, நினைவினிமை, சொல்லினிமை, செயலினிமையாகிய எல்லா இனிமைகளையு மென்க. பிணித்துவிடல் : வியங்கோள்; அல் : விசுதி.

11. கன்றாமை வேண்டுங் கடிய பிறர்செய்த
நன்றியை நன்றாக்¹ கொளல்வேண்டும் - என்றும்
விடல்வேண்டுந் தங்கண் வெகுளி அடல்வேண்டும்
ஆக்கஞ் சிதைக்கும் வினை.

(இ-ள்.)கடிய - பிறர் செய்கின்ற அஞ்சத்தக்க கடுஞ் செயல்களை, கன்றாமை வேண்டும் - நினைந்து நினைந்து கறுவாமை வேண்டும்; பிறர் செய்த நன்றியை - பிறர் செய்யும் நன்மைகளை, நன்றா - பெரிதும், கொளல் வேண்டும் - நினைவிலிருத்தல் வேண்டும்: தங்கண் வெகுளி - தம்மிடம் உண்டாகும் பெருஞ் சினத்தை, என்றும் - எப்பொழுதும், விடல் வேண்டும் - நீக்குதல் வேண்டும்; ஆக்கம் - முற்போக்கை, சிதைக்கும் வினை - கெடுக்குந் தொழிலை, அடல் வேண்டும் - ஒழித்தல் வேண்டும்.

(க-து.) பிறர் செய்த தீமைகட்காக அவரைக் கறுவாமை வேண்டும்; ஆனால் அவர் செய்த நன்மைகளை மறவாமை வேண்டும்; சினத்தை விடல்வேண்டும்; முற்போக்கைத் தடுக்குந் தவறான செயல்களைக் கெடுத்தல்வேண்டும்.

(வி-ரை.) கன்றல் - ஒன்றையே நினைத்து நினைத்துப் புழுங்குதல்; இங்குப் புழுங்கிச் செய்தவன்மேல் வயிரங் கொள்ளாமை வேண்டுமென்னுங் கருத்துப்பட வந்தது. 'கன்றிக் கறுத்தெழுந்து' (அவையறிதல், 5)என்னும் நாலடியார் திருமொழியை உற்றுக் காண்க. கடிய : பலவின்பாற் படர்க்கைப் பெயர்.ஆக்கமென்பது ஆதல் என்னும் பொருளது; செல்வம், கல்வி, நல்லொழுக்கம், புகழ், இம்மை மறுமைப் பயன்களாகிய இவை யெல்லா வற்றிலும் மேலாதலே ஈண்டு 'ஆக்க' மெனவும் அதற்குத் தடையாய்ச் சோம்பல் ஒழுங்கின்மை முதலியவற்றான் விளையுந் தீய செயல்களே 'சிதைக்கும் வினை' யெனவுங் கூறப்பட்டன. 'கொல்லா' என்னும் பாடத்துக்கு, ஒருவன் செய்த நன்றியை மறந்து அவனுக்கே தீங்கு செய்யாமல் என்க.

12. பல்லினான் நோய்செய்யும் பாம்பெலாங் - கொல்லேறு¹
கோட்டால் நோய்செய்யுங் குறித்தாரை ஊடி
முகத்தான் நோய்செய்வர் மகளிர் முனிவர்
தவத்தால் தருகுவர்² நோய்.

(இ-ள்.) பாம்பு எலாம் - எல்லாப் பாம்புகளும், பல்லினால் நோய் செய்யும் - பிறர்க்குப் பல்லினால் துன்பந்தரும் ; கொல் ஏறு - கொலை பயிலுங் காளை மாடு, குறித்தாரை - தன்னால் குறித்துக் கொள்ளப்பட்டவர்க்கு, கோட்டால் - கொம்புகளால், நோய் செய்யும் - துன்பந்தரும்; மகளிர் - பெண்மக்கள், ஊடி - பிணங்கி, முகத்தால் - தம் முகக்குறிப்பினால், நோய் செய்வர் - துன்பந் தருவர்; முனிவர் - தவமுடையார், தவத்தால் - தமது தவ வலிமையால், நோய் தருகுவர் - துன்பந் தருவர்.

(க-து.) பாம்பு பல்லாலும், ஏறு கொம்பாலும், மகளிர் முகத்தாலும் பிறர்க்குத் துன்பஞ் செய்வர்; முனிவர் தவத்தாற்றுன்பந் தருவர்.

(வி-ரை.) நோய் செயல் - ஒரு சொற்றன்மைத்து: நோய் - துன்பம்; இதற்கு நொ : பகுதி. இனி, 'கொள்களிறு கோட்டால் நோய் செய்யு' மென்னும் பாடம், களிற்றுக்குக் கோட்டா னோய் செய்தலேயன்றிப் பிறவாறு முண்மையின், சிறவாமை காண்க. 'தருக்குவர்' பாடமாயின் 'மிகுவிப்பர்' என்பது பொருள். முனிவர் எல்லா உயிர்களையும் தம்மோடொக்க நோக்குபவராதலால் 'தருகுவர்' என்றார். 'பையவே சென்று பாண்டியற்காகவே' எனும் ஞானசம்பந்தப் பெருமான் திருமொழியை நோக்குக. தருகுவர் - கு சாரியை.

13. பறைநன்று பண்ணமையா யாழின் - நிறைநின்ற
பெண்நன்று பீடிலா மாந்தரின் - பண்அழிந்து
ஆர்தலின் நன்று பசித்தல் - பசைந்தாரின்
தீர்தலின் தீப்புகுதல் நன்று.

(இ-ள்.) பண் அமையா - பண்ணிசை யமையாத, யாழின் - 'யாழ்' என்னும் இன்னிசைக் கருவியினும், பறை நன்று - 'பறை' யென்னும் பேரோசைக் கருவி நன்றாம்; பீடு இலா - பெருந்தன்மை அமையாத, மாந்தரின் - ஆண் மக்களினும், நிறை நின்ற - கற்பில் நின்று அடக்கமுடைய, பெண் நன்று - பெண் மக்கள் நல்லர்; பண் அழிந்து-பதங்கெட்டு, ஆர்தலின் - உண்டலினும், பசித்தல் நன்று - பசியுடன் வருந்துதல் நன்று; பசைந்தாரின் - தம்மை விரும்பினாரினின்றும், தீர்தலின் - நீங்கி உயிர் வாழ்தலை விட; தீப்புகுதல் நன்று - எரியில் வீழ்ந்து உயிர் விடுதல் நல்லது.

(க-து.) பறை, இசையமையா யாழினும் மேல்; கற்பமைந்த பெண்டிர், வினைத்திறன் அறியா ஆடவரினும் மேல்; பசித்தல், பண்டங்களைப் பதங்கெட உண்ணலினும் மேல்; தீப்புகுதல், விரும்பினாரை நீங்கி வாழ்தலினும் மேல் என்க

(வி-ரை.) எனவே, 'யாழ் இசையமைதல் வேண்டும்' என்பது முதலாக இந்நான்கிற்கும் உடம்பாட்டிற் பொருளுரைத்துக் கொள்க. பண் இசைவான ஒலியமைப்பு. நிறை : தொழிற்பெயர். நினைவையுஞ் சொல்லையுஞ் செயலையும் ஒருவழி நிறுத்தல் என்பது பொருள். நிறை நின்ற : ஏழன் தொகை. பெண் நன்று என்புழி, நன்றென்பதை உயர்திணையாகக் கொள்க. நன்று நான்குங் குறிப்பு வினைமுற்று. பீடு - ஆள் வினைத்திறத்தின் மேலும், மாந்தர் - ஆடவர்மேலுங் குறிப்பால் நின்றன. ஆள்வினைத்திறத்திற் பெண்மக்கள் ஆடவரினும் ஆற்றல் குறைந்தவராகலின், அத்திறமமையா ஆடவரினும் பெண்டிர் நல்லரென்றார். பண் அழிவு - இங்குப் பண்டங்களின் பதனழிவை யுணர்த்திற்று. 'அழிந்த ஆர்தலின்' என்றுரைப்பினுமாம். பசைதல் - நெஞ்சு நெகிழ்ந்து அன்பு கொள்ளல்; 'பசைதல் பரியாதா மேல்' (குறவு. 10) என்னும் நாலடியாரிலும் இஃது இப் பொருட்டாயது காண்க.

14. வளப்பாத்தி யுள்வளரும் வண்மை கிளைக்குழாம்
இன்சொற் குழியுள் இனிதெழுஉம் வன்சொல்
கரவெழுஉங் கண்ணில் குழியுள் இரவெழுஉம்
இன்மைக் குழியுள் விரைந்து.

(இ-ள்.) வண்மை - 'ஈகை' யென்னும் பயிர், வளப்பாத்தியுள் வளரும் -
செல்வமென்னும் பாத்தியுள் விளையும்;
கிளைக்குழாம் - உறவினர் கூட்டம், இன்சொல் குழியுள் -
இன்சொலென்னும் பாத்தியுள், எழுஉம் - செழுமையாய் வளரும்;
வன்சொல் கரவு - வன்சொல்லோடு கூடிய வஞ்சனை யென்னும் பயிர்,
கண் இல் குழியுள் - கண்ணோட்டமின்மை யென்னும் பாத்தியுள், எழுஉம் -
வளரா நிற்கும்; இரவு 'இரத்த' லென்னும் பயிர், இன்மைக் குழியுள் -
'வறுமை' யாகிய பாத்தியுள், விரைந்து எழுஉம் - உடனே வளரும்.

(க-து.) ஈகை செல்வத்தா லுண்டாகும்; உறவினர்க்கு மகிழ்ச்சி
இன்சொல்லா லுண்டாகும்; வன்சொல்லும் வஞ்சனையுள்
கண்ணோடாமையா லுண்டாகும்; இரத்தல் வறுமையாலுண்டாகும்.

(வி-ரை.) பாத்தியென்றுங் குழியென்றுங் கூறினமையெல்லாம்
உருவகம். வளம் - செல்வத்தை யுணர்த்துதல், 'வையை சூழ்ந்த வளம்கெழு
வைப்பு' (76) என்னும் புறநானூற்றுரையிற் காண்க. கிளை :
உவமையாகுபெயர், கண் : காரணவாகுபெயர். அளபெடைகள் மூன்றும்
இன்னிசை நிறைப்பன. இரவை விரைந்தெழுஉமென்றார், உணவு இன்றிச்
சின்னேரந்தானும் வறியார் தம்மைக் காத்துக்கோடல் ஏலாமையின்.

15. இன்னாமை வேண்டின் இரவெழுகு இந்நிலத்து

மன்னுதல் வேண்டின் இசைநடுக - தன்னொடு
செல்வது வேண்டின் அறஞ்செய்க வெல்வது
வேண்டின் வெகுளி விடல்.

(இ-ள்.) இன்னாமை வேண்டின் - இழிவை ஒருவன் விரும்பினால், இரவு எழுக - இரத்தலை மேற்கொள்க; இந்நிலத்து - இவ்வுலகத்தில், மன்னுதல் வேண்டின் - எஞ்ஞான்றும் நிலைபெறுதலை விரும்பினால், இசை நடுக - புகழ் நிறுத்துக, தன்னொடு செல்வது வேண்டின் - தன்னுடன் துணையாகச் செல்வதொன்றை விரும்பினால், அறம் செய்க - அறங்களைச் செய்க, வெல்வது வேண்டின் - பிறரை வெல்லல் வேண்டினால், வெகுளி விடல் - சினத்தை விடுக.

(க-து.) இழிவை விரும்பினால் இரக்க; அழியாமை வேண்டினால் புகழ் புரிக; உறுதுணையை வேண்டினால் அறஞ்செய்க; வெல்லல் விரும்பினால் வெகுளியை விடுக.

(வி-ரை.) இன்னாமை - துன்பம். இங்கு இழிவு என்னுந் துன்பத்தை யுணர்த்திற்று. புகழ் செய்தாரே உலகில் இறவாது நிற்பர் என்பதனை, 'மன்னா வுலகத்து மன்னுதல் குறித்தோர், தம்புகழ் நிரீஇத் தாமாய்ந்தனர்' என்னும் புறநானூற்றா லறிக. 'நடுக' வென்றது, நிறுத்துக வென்றற்கு. செல்வது : தொழிலாகு பெயர், வெல்வது : தொழிற்பெயர். விடல்: வியங்கோள் வினை, 'அல்' விசுதி.

16. கடற்குட்டம் போழ்வர் கலவர் படைக்குட்டம்

பாய்மா உடையான் உடைக்கிற்குந் - தோமில்
தவக்குட்டந் தன்னுடையான் நீந்தும் அவைக்குட்டம்
கற்றான் கடந்து விடும்.

(இ-ள்.) கலவர் - மரக்கல முடையார், கடல்குட்டம் - கடலின் ஆழமான
நீரை, போழ்வர் - பிளந்து செல்வர்; பாய்மா உடையான் - விரைந்த
செலவைப் பொருந்திய படைக் குதிரையை யுடையான், படைக்குட்டம் -
பகைவரது படையென்னும் ஆழ் கடலின் கரையை, உடைக்கிற்கும் -
பொருது உடைத்து விடுவான்; தன் உடையான் - தன் மனத்தைத்
தன்வயப்படுத்தினவன், தோம் இல் - குற்றமில்லாத, தவக்குட்டம் -
தவமென்னுங் கடலை, நீந்தும் - நீந்திக் கரையேறுவான்; கற்றான் -
தெளியக் கற்றவன், அவைக்குட்டம் - கற்றறிவுடையோர் நிரம்பிய
அவைக்கடலை, கடந்து விடும் - தாண்டிவிடுவான்.

(க-து.) மாலுமிகள் நீர்க்கடலையும், மறவர் படைக்கடலையும்,
தற்காப்புடையான் தவக்கடலையும், கற்றான் அவைக்கடலையும்,
கடத்தல் எளிது.

(வி-ரை.) குட்டமென்னும் பண்பு கடலுக்கு வந்தமையின் ஆகுபெயர்.
தன்னுடையான் - தன்னைத் தன் வயத்திலுடையானென்பது. நினைவுஞ்
சொல்லுஞ் செயலும் நல்லவை விழையுந் தன்வழி நிற்குமாறு அடக்கும்
ஆள்வினையுடையானென்று கொள்க. 'போழ்வர்' முதலாயின உருவக
வினைகள். உடைக்கிற்கும், கடந்துவிடுமென்பவற்றில் கில், ஆற்றற்
பொருண்மை இடைநிலையெனவும், விடு, துணிவுப் பொருண்மை
விசுவையெனவுங் கொள்க. அவைக்குட்டங் கடத்தலாவது,
ஐயந்திரிபுகளில்லாக் கல்வியறிவுடன் நின்று செவிக்கினிமையும் பயனும்
உண்டாகுமாறு சுருங்கச்சொல்லி விளங்கவைத்துத் தெளிவுதேற்றி
அவையினரை மகிழ்வித்த லென்க.

17. பொய்த்தல் இறுவாய நட்புக்கள் மெய்த்தாக
முத்தல் இறுவாய்த் திளைநலந் தூக்கில்

மிகுதி இறுவாய செல்வங்கள் தத்தம் தகுதி இறுவாய்த் துயிர்.

(இ-ள்.) தூக்கில் - ஆராய்ந்து பார்த்தால், நட்புகள் - நேசங்கள், பொய்த்தல் இறுவாய - பொய்யொழுக்கமாகிய இறுதியை யுடையன; இளைநலம் - இளமையின் அழகு, மெய்த்தாக - கண்ணுக்கு நேராக, மூத்தல் இறுவாய்த்து - மூப்பாகிய இறுதியையுடையது; செல்வங்கள், செல்வாக்குகள், மிகுதி இறுவாய - மிகையான செயல்களை இறுதியாக உடையன; உயிர் - மக்கள் உயிர், தத்தம் தகுதி இறுவாய்த்து - தத்தமது வாழ்நாளெல்லையை யிறுதியாக உடையது.

(க-து.) நண்பர் தமக்குள் பொய்யொழுக்கம் நேர்ந்ததாயின், அவர் நட்புக் கெடும்; மூப்புத் தோன்றியதும் இளமை நலங் கெடும்; மீறிய செயல்களைத் தொடங்கியதுஞ் செல்வங் கெடும்; வாழ்நாள் எல்லை கண்டதும் உயிர் சாம்.

(வி-ரை.) நட்புக்கொள்ளும் இடம் பலவாதல்பற்றிப் பன்மையாகக் கூறப்பட்டது. இளமை : ஈறுகெட்டுப் பகுதிப் பொருள் விசுதி ஐகாரஞ்சேர்ந்து இளையென நின்றது. மிகுதி - மிகையான செயல்களையும், தகுதி - அளவாய் வாழ்நாளையுங் குறிப்பாலுணர்த்தின. 'மிகுதிக்கண், மேற்சென் றிடித்தற் பொருட்டு' (திருக்குறள், நட்பு, 4) என்பதனுரையில் பரிமேலழகர் "பழியும் பாவமுந் தருஞ் செய்கை வேண்டப்படுவதன்மையின் அதனை மிகுதியென்றும்.....கூறினார்" என்று கூறும் உரை நினைவு கூர்தற்குரியது.

18. மனைக்காக்கம் மாண்ட மகளிர் ஒருவன்
வினைக்காக்கஞ் செவ்விய னாதல் - சினச்செவ்வேல்
நாட்டாக்கம் நல்லனிவ் வேந்தென்றல் கேட்டாக்கம்

கேளிர் ஓரீஇ விடல்.

(இ-ள்.) மாண்ட மகளிர் - நல்லியல்பு நற்செயல்களில் மாட்சிமைப்பட்ட பெண்மக்களிருந்தால், மனைக்கு ஆக்கம் - மனை வாழ்க்கைக்கு உயர்வைத் தரும்; ஒருவன் - வீரனொருவன், சினச் செவ்வேல் - சினக்குறிப்புடைய சிவந்த படையினது பயிற்சிக் கண், செவ்வியனாதல் - தேர்ச்சியுடையனாயிருத்தல், வினைக்கு ஆக்கம் - போர்வினை முதலான ஆள் வினைகட்கு உயர்வாம்; இவ்வேந்து - இவ்வரசன், நல்லன் என்றல் - நல்லவனென்று குடிமக்களாற் பாராட்டப்படுதல், நாடு ஆக்கம் - நாட்டுக்கு உயர்வாம்; கேளிர் - சுற்றத்தாரை, ஓரீஇ விடல் - நீக்கி விடுதல், கேடு ஆக்கம் - கேட்டுக்குப் பெருக்கந் தரும்.

(க-து.) நன்மகளிர் மனைவாழ்க்கையையும், படைப்பயிற்சியுடையான் போர்வினை வெற்றியையும், செங்கோலரசன் நாட்டினையும் உயர்வாக்குவார், உறவினரை யொதுக்குதல் கேட்டினைப் பெருக்கும்.

(வி-ரை.) 'சினவேல்' உடையான் பண்பு உடைமைமேலேற்றப்பட்டது. வேலுக்குச் செம்மையானது, பகைவ ருடம்பிற் புகுந்து குருதிக்கறை படிதலா லாகுஞ் செந்நிறம். என்றல்: செயப்பாட்டு வினைப்பெயர். கேடு : முதனீண்ட முதனினைத் தொழிற்பெயர். நாட்டாக்கம். கேட்டாக்கம் : நான்கன்றொகை. நாட்டாக்காமாவது, குடிகள், செல்வம் கல்வி முதலியவற்றில் மேலோங்கி இன்பவாழ்வில் வைகுதல். ஓரீஇ யென்னும் அளபெடை செய்யுளோசை நிறைத்துப் பிறவினைக்கண் வந்தது. 'சினச்செவ்வேல்' என்பதனை வேந்தனுக்கு அடையாக்குவாருமுளர்.

19. பெற்றான் அதிர்ப்பிற் பிணையன்னாள் தானதிர்க்கும்
கற்றான் அதிர்ப்பின் பொருளதிர்க்கும் - ¹பற்றிய
மண் அதிர்ப்பின்மன்னவன்கோலதிர்க்கும் பண் அதிர்ப்பின்
பாடல் அதிர்ந்து விடும்.

(இ-ள்.) பெற்றான் - கணவன், அதிர்ப்பின் - ஒழுக்கத்திற் கலங்குவானாயின், பிணை அன்னாள் - பெண்மான் போலும் மருண்ட பார்வையையுடைய அவன் மனைவியும், அதிர்க்கும் - தன் கடமையிற் கலங்குவாள்; கற்றான் அதிர்ப்பின் - புலவன் அறிவு கலங்கினால், பொருள் அதிர்க்கும் - அவன் கற்ற கருத்துக்களும் நிலை கலங்கும் : பற்றிய - தான் கைப்பற்றிய, மண் - உலகத்திலுள்ள குடிமக்கள், அதிர்ப்பின் - நிலைகலங்குவாரானால், மன்னவன் - அரசனது, கோல் அதிர்க்கும் - ஆட்சியுங் கலங்கும்; பண் அதிர்ப்பின் - யாழின் நரம்புக்கட்டுகள் அதிர்ந்துவிட்டால், பாடல் அதிர்ந்துவிடும் - அதிற் பிறக்கும் பாட்டுகளும் அதிர்ந்து போம்.

(க-து.) கணவன் கலங்கினால் மனைவி கலங்குவள்; கற்றான் கலங்கிற் கருத்துக்கள் கலங்கும்; குடி நடுங்கினாற் கோன் நடுங்குவன்; பண்ணதிர்ந்தாற் பாடலதிர்ந்துவிடும்.

(வி-ரை.) பெற்றான் - கொண்டவன், (கணவன்), 'பெற்றாற் பிழையாத பெண்டிரு' மென்பது பரிபாடல். பிணை : தொழிலுவமம், தான் : அசை. 'பொருளதிர்க்கு' மென்றது, நற்கருத்துக்கள் அவன்மாட்டுப் பிறவாமையும் தெளிவுபெறாமையு மென்க. பண் - இசையுமாம்; அற்றாயின், இசை கெட்டாற் செய்யுளுங் கெடுமென்றுரைக்க. மண் : இடவாகுபெயர்.

20. மனைக்குப்பாழ் வாள்நுத லின்மைதான் செல்லுந்
திசைக்குப்பாழ் நட்டோரை இன்மை இருந்த
அவைக்குப்பாழ் மூத்தோரை இன்மை தனக்குப்பாழ்
கற்றறி வில்லா உடம்பு.

(இ-ள்.) மனைக்குப் பாழ் - மனைக்குப் பாழாவது, வாள் நுதல் இன்மை -

மனையாளையில்தாமை; தான் செல்லும் - தான் போகும், திசைக்குப் பாழ் - ஊர்ப்புறங்கட்குப் பாழாவது, நட்தோரை இன்மை - அவ்விடங்களில் நண்பர்களில்லாமை; இருந்த அவைக்குப் பாழ் - பலரும் கூடியிருந்த அவைக்குப் பாழாவது, மூத்தோரை இன்மை - கல்வி கேள்வி முதலியவற்றாற் சிறந்த சான்றோரை இல்லாமை; தனக்குப் பாழ் - பிறவியெடுத்த தனக்குப் பாழாவது, கற்றறிவு இல்லா உடம்பு - கல்வியறிவு பெறாத வெறும் புலாலுடம்பு உள்ளமையாம்.

(க-து.) மனைவியில்லா மனை பாழ்; நண்பரில்லாப் பக்கம் பாழ்; ஆன்றோரில்லா அவை பாழ்; கற்றறிவில்லா வுடம்பு பாழ்.

(வி-ரை.) வாள்நுதல் : இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகைப்புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகைக் காரணப்பெயர்; ஒளியைப் பொருந்திய நெற்றியையுடைய மனையாளென்பது பொருள். இன்மை : குறிப்புத் தொழிற்பெயர். மூத்தோர் - மூ : பகுதி. உடம்பென்றது இங்குப் பிறவியை, கற்றறிவில்லாப் பிறப்புப் பாழென்பது கருத்து. 'பேசாத நாளெல்லாம் பிறவா நாளே' (அப்பர், திருவாவடு, திருவேயென் செல்வமே, 10) என்பது, தேவாரம். திசை : ஆகுபெயர்.